

Љиљана Ђуић

ДРАГЕ ИЗБЕГЛИЦЕ МОЈЕ

Мисли ми се роје
Данас сам тужна због вас Срби,
Драге избеглице моје.
Родна земља, део неба.
Неки народи мисле, да нама то не треба.
Србине брате, да ли је воља божија?
Да на родни дом, немам право ни ја.
У зноју лица свога, кућу и све си стеко.
Из чистог хира, из ње те изгна неко.
У туђој земљи, далеко од роднога прага.
Волим те, за тобом чезнем, земљо драга.
Браћо и сестре, Србија је тамо где сте!
Узимају све, куће нам руше.
Недоступна им је само, дубина наше душе.
Разумемо, осветници нисмо.
Оличење чисте доброте, ми смо.
Имасмо славу, свеца свога,
заступника нам код Бога.
Крстимо се: у име Оца и Сина и Духа Светога.
Нема силе, да се одрекнемо тога.
Љутимо се само на наше људе.
Странац на том нивоу, не може да буде.
Ко се српског рода одрекне,
Издају никад, не може да порекне.
Српство је рођењем дато, од Бога.
Постати Србин – нема тога!
Поштуј и чувај име своје!
Србин што си, Божија воља то је.
Искушења и муке, често немају меру.
Чувајмо своју веру!
Издајице рода свога,
Нема већег проклетства, од тога.
Ко не воли ближњег свога,
Љути Господа Бога.

Ко верује, ко не лаже, томе Бог помаже.
Српски род је пример свету.
Оплемењује Планету